Timpul Adunării în Ioan 20

Timpul Adunării în Ioan 20

În Ioan 20 găsim pe lângă învierea Domnului un rezumat al timpului de har, începând de la înviere şi până la revenirea Mântuitorului.

Mai întâi vedem în Maria Magdalena rămăşiţa iudaică credincioasă, care este condusă prin Hristosul înviat la cunoaşterea şi conştienţa poziţiei creştine şi la drepturile creştine. Aceste drepturi a putut Maria să le vestească ucenicilor. Domnul i-a spus: „Mergi la fraţii Mei şi spune-le: «Mă sui la Tatăl Meu şi Tatăl vostru, şi la Dumnezeul Meu şi Dumnezeul vostru.»“

După ce au primit această veste, ucenicii strânşi laolaltă au trăit momentul în care Domnul Isus a venit în mijlocul lor şi le-a adus pacea, pe care tocmai o făcuse la cruce. Pentru toată perioada de har au valabilitate cuvintele: „Unde sunt doi sau trei adunaţi în Numele Meu, acolo Eu sunt în mijlocul lor“ (Matei 18.20).

Apoi, Domnul i-a trimis pe ucenici, întemeind misiunea lor pe pacea, pe care El le-o dăduse. Puterea pentru orice slujbă şi lucrare este Duhul Sfânt, care le-a fost dat de Domnul, când a spus: „Luaţi Duh Sfânt“.

În Toma vedem rămăşiţa iudaică credincioasă în timpul sfârşitului. El a crezut, când a văzut. Aşa va fi şi cu rămăşiţa. Dar acei credincioşi nu se vor putea bucura de aceleaşi drepturi ca toţi ceilalţi, care au crezut în El atunci când nu-L puteau vedea. Toma (o imagine a rămăşiţei) nu a vrut să primească mărturia despre învierea lui Isus, pe care i-au dat-o ceilalţi ucenici.